

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. évi július hó 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 6.B.544/2005/72. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A vádlott köteles a másodfokú eljárásban felmerült 3.600 (háromezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2008. január 29. napján kelt 6.B.544/2005/72. számú ítéletével a vádlott bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntetében [Btk. 170.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés első fordulata] állapította meg és ezért őt - mint többszörös visszaesőt - 3 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva egyben, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Elrendelte a Miskolci Városi Bíróság 18.Fk.1293/2001. számú ügyében jogerősen kiszabott 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Az első fokú ítélet rendelkezett még a bűnügyi költség viselésével kapcsolatban is.

Az ítélet ellen az **ügyész** a fegyházbüntetés súlyosításért fellebbezett, a **vádott és védője** felmentésért terjesztette elő perorvoslatát.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.496/2005/14. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az első fokú bíróság által a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást megalapozottnak tartotta, annak csupán a rúgások erejével való kiegészítését kérte. Az így kiegészített tényállás alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a vádlott bűnösségének megállapítását megalapozottnak tartotta, és egyetértett a cselekmény jogi minősítésével is. Az

ügyészi fellebbezést fenntartva hosszabb tartamú fegyházbüntetés kiszabására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen a felmentés végett bejelentett fellebbezését fenntartotta. Perbeszédében részletesen kifejtette, hogy a Fővárosi Bíróság ítélete megalapozatlan a tényből tényre való hibás következtetések miatt. Az első fokú bíróság a sértett többször - elfogadható ok nélkül - változtatott vallomásai közül az első nyomozati vallomást fogadta el. Megállapította, hogy a vádlott haragudott a sértettre, holott ez fordítva is igaz, a sértett is haragudott a vádlottra. A vádlott bár többször volt büntetve, de erőszakos bűncselekmények miatt csak egyszer. E körülmények figyelembevételével a védő a vádlott vallomásának elfogadására és felmentésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságát hangsúlyozta.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság kiemelkedő alapossággal és részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. Annak során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, hiánytalanul teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, feltárta és megvizsgálta a bizonyítékok teljes körét. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Az első fokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

Az első fokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a vádlott vallomásával, aki az eljárás során következetesen azt állította, hogy a sértettet nem bántalmazta.

A vádlott védekezését, miszerint derékbántalmai miatt nem is tudta volna megütni és megrúgni a sértettet, az igazságügyi orvosszakértői vélemény és az Országos Mentőszolgálat átiratának okszerű értékelésével a Fővárosi Bíróság megalapozottan vetette el. E bizonyítékok szerint a vádlott állapota korántsem volt olyan súlyos amilyennek ő azt állította, és betegsége ugyan gátolta az erő kifejtésben, de nem tette lehetetlenné a bűncselekmény elkövetését.

A sértett a nyomozás során tett vallomásaiban következetesen állította, hogy a vádlott volt az, aki őt bántalmazta.

E vallomását a tárgyaláson megváltoztatva először arra hivatkozott, hogy sérüléseit úgy szerezte, hogy legurult a lépcsőn. A sértett ezen állítása az orvosszakértői vélemény adatai alapján egyértelműen megcáfolást nyert, mert a sértett által elszenvedett sérülések ilyen módon nem alakulhattak ki.

A sértett ezután azt vallotta, hogy valóban megverték, de nem a vádlott volt a tettes, és azért tett rá nézve terhelő vallomást, mert haragudott a vádlottra.

Később a sértett - a hamis tanúzás büntette miatti feljelentés megtétele után - vallomását újból megváltoztatva, immár a nyomozati vallomásaival összhangban azt állította, hogy a vádlott okozta az életveszélyes sérüléseit. Vallomása megváltoztatásának indokául a vádlott őt közvetve fenyegető kijelentéseit hozta fel, amelyet az első fokú bíróság megalapozottan fogadott el.

A bizonyítékok okszerű mérlegelése után a Fővárosi Bíróság a vádlott védekezését elvetette és az ítéleti tényállást döntően a sértett nyomozati vallomásai alapján állapította meg, amelyet egyéb bizonyítékok is - a sértett hozzátartozóinak tanúvallomásai, amelyekben közvetett tanúként a sértettnek a vádlottat terhelő vallomását erősítik meg, és a már hivatkozott szakértői vélemények valamint okirati bizonyítékok is - alátámasztanak.

Az ítélet tábla ugyanakkor a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdésének a./ pontjára hivatkozással az iratok alapján az alábbiak szerint kiegészíti:

A 3. oldal alulról harmadik bekezdésének utolsó mondatát az alábbiak szerint kijavítja: „A vádlott ezután a földön fekvő sértett felsőtestét kb. 8-10 alkalommal, **nagy erővel** megrúgta és megütötte” (az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján.)

Az ekként pontosított tényállás minden vonatkozásban megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

Erre tekintettel a felmentésre irányuló védelmi fellebbezés - amely tartalma szerint a tényállás megállapítását és a bizonyítékok mérlegelését támadja - nem volt elfogadható.

A vádlott bűnösségét a Fővárosi Bíróság okszerűen állapította meg, és a cselekmény minősítése is megfelel a Btk. rendelkezéseinek, az ítélet járulékos rendelkezései ugyancsak törvényesek.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az első fokú bíróság helyesen sorolta fel.

A Fővárosi Bíróság által alkalmazott joghátrány arányban áll a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával és az egyéb bűnösségi körülményekkel, annak súlyosítása, illetve enyhítése nem indokolt.

Az ítélet tábla ezért a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) és (4) bekezdése értelmében - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

Az első fokú bíróság a tárgyalás megismétlése miatt az ítélet rendelkező részében szükségtelenül tüntette fel a 2006. június 6., november 9. és 2007. február 8. napján tartott tárgyalásokat, mert akkor nem az az összetételű tanács tartott érdemi tárgyalást, amely végül az ítéletet hozta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2008. évi július hó 10. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 6.B.544/2005/72. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.88/2008/5. számú végzése folytán 2008. július 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2008. év július hó 10. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bíróági ügyintéző